

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 86.755 van 11 april 2000

A. 68.673/VIII-1577

In zake : **BOI** Vito,

die woonplaats heeft gekozen bij
het Nationaal Syndicaat van het
Rijkswachtpersoneel
Charbolaan 25
1030 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Binnenlandse Zaken.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 25 april 1996 ingediende
verzoekschrift, waarbij Vito BOI de nietigverklaring
vordert van de volgende beslissingen :

- "1° de mutatie bij ordemaatregel naar de BOB Bergen per
11 maart 1996 (waartoe op 5 maart 1996 is besloten);
- 2° de daaraan voorafgaande detachering naar de brigade
Châtelet per 19 januari 1996 (waartoe besloten is op
18 januari 1996);
- 3° de weigering om hem aan te wijzen voor een van de
betrekkingen van hoofd van de BOB of lid R2 van de
BOB La Louvière, waartoe besloten is op 25 oktober
1995 en welke beslissing na een nieuw onderzoek is
bevestigd op 5 maart 1996;

4° het verbod "om zelfs ad interim enig bevel" (hoofd BOB) te voeren (waartoe besloten is op 5 maart 1996)";

Gelet op arrest nr. 62.480 van 9 oktober 1996, waarbij de vordering tot schorsing wordt afgewezen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 19 november 1999, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 24 februari 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 31 maart 2000;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. LEROUX, loco Mr. VERMEIRE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van mevrouw FLABA, luitenant bij de rijkswacht, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker, die op 4 september 1972 in dienst is getreden bij de rijkswacht, adjudant is en op 14 november 1988 aangesteld is bij de bijzondere opsporingsbrigade (BOB) van Charleroi; dat verzoeker op 14 april 1993 door majoor BERRENDORF en kapitein-commandant SCHOT is gehoord naar aanleiding van een onderzoek dat door de procureur des Konings van Charleroi werd gedaan naar disfuncties bij het vervullen van de gerechtelijke dienst binnen de BOB van Charleroi; dat verzoeker zich op 14 oktober 1994, naar aanleiding van dat verhoor, bij een onderzoeksrechter burgerlijke partij heeft gesteld tegen beide voornoemde officieren wegens willekeurige aanhouding, onwettige gevangenhouding en dito opsluiting; dat de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg van Charleroi bij beschikking van 14 juni 1995 geoordeeld heeft dat er geen grond was om vervolging in te stellen; dat verzoeker tegen die beschikking beroep heeft ingesteld;

Overwegende dat verzoeker naar aanleiding van een werkaanbieding die op 19 juni 1995 is verspreid, gesolliciteerd heeft naar een betrekking van hoofd van de BOB of van personeelslid R2 van de BOB te La Louvière; dat de rijkswachtcommandant op 25 oktober 1995 besloten heeft verzoeker niet aan te wijzen voor de betrekkingen waarnaar hij gesolliciteerd had; dat dit de derde bestreden beslissing is, die de volgende bepalingen bevat :

" (...)

2. Hoewel Adjudant BOI beschikt over het vereiste potentieel om het ambt van hoofd van de BOB en/of van personeelslid R2 van de BOB uit te oefenen en

hij geslaagd is voor het interview dat op 26 september 1995 heeft plaatsgehad, beslis ik hem om de volgende redenen niet aan te wijzen voor een van de door hem gesolliciteerde betrekkingen :

- a. de BOB van La Louvière is een subeenheid, waarvan de leiding zeer gevoelig ligt, gelet op onder andere de recente terdoodveroordeling van het voormalige personeelslid R2 van die eenheid en het aanzienlijke verlies aan krediet van het laatste diensthoofd, die niet vrijuit kon spreken en/of fel gehinderd werd door de zaak-STAINIER, die aan de basis van de veroordeling van zijn adjunct heeft gelegen. Dat op de volgende diensthoofden van de BOB en/of personeelsleden R2 van de BOB dan ook niets aan te merken mag zijn, totaal niets;
 - b. hij heeft een klacht ingediend en zich burgerlijke partij gesteld tegen de officieren die de gerechtelijke onderzoeken omtrent zijn persoon hadden gevoerd, en vervolgens heeft hij beroep ingesteld tegen de beslissing ondanks dat de raadkamer gesteld heeft dat er geen grond is om een vervolging in te stellen.
3. Aangezien ik het beheer van die subeenheid alleen kan toevertrouwen aan een persoon van wie ik zeker ben dat hij loyaal samenwerkt met de instelling en nu adjudant BOI, gelet op de argumenten in voormeld punt 2.b., niet aan dat vereiste voldoet, kan ik betrokkene niet aanwijzen voor de ambten waarnaar hij heeft gesolliciteerd";

Overwegende dat de kamer van inbeschuldigingstelling van het hof van beroep te Bergen op 19 december 1995 de beschikking van buitenvervolginstelling van 14 juni 1995 heeft bevestigd en verzoeker veroordeeld heeft tot het betalen van 100.000 frank schadevergoeding aan majoor BERRENDORF en kapitein-commandant SCHOT, doordat hun eer was aangetast door zijn tergend en roekeloos hoger beroep;

Overwegende dat verzoeker, naar aanleiding van de verklaringen van kapitein-commandant SCHOT dat hij niet meer in vertrouwen met hem kon samenwerken, bij wijze van bewarende maatregel op 18 januari 1996

gedetacheerd is naar de brigade van Châtelet; dat dit de tweede bestreden beslissing is;

Overwegende dat de personeelsdirecteur van het district Charleroi op 22 januari 1996 aan de rijkswachtcommandant heeft voorgesteld verzoeker bij ordemaatregel te muteren teneinde hem uit het district Charleroi te verwijderen; dat verzoeker gehoord is; dat hij bij een beslissing van 5 maart 1996 met ingang van 11 maart 1996 bij ordemaatregel gemuteerd is naar de BOB van Bergen; dat die handeling, waarvan de motivering hierna volgt, de eerste en de vierde bestreden beslissing is :

- " 1. a. Op 14 oktober 1994 stelt adjudant BOI zich burgerlijke partij tegen majoor BERRENDORF en commandant SCHOT wegens willekeurige aanhouding, onwettige gevangenhouding en dito opsluiting.
- b. Commandant SCHOT was toen reeds de officier die belast was met de coördinatie van de operaties van de BOB van Charleroi; adjudant BOI werkte onder zijn gezag.
- c. Op 14 juni 1995 spreekt de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg te Charleroi een beschikking van buitenvervolginstelling uit ten gunste van majoor BERRENDORF en commandant SCHOT.
- d. Op 22 juni 1995 stelt adjudant BOI tegen die beschikking beroep in.
- e. Op 19 december 1995 velt de kamer van inbeschuldigingstelling van het hof van beroep te Bergen een arrest waarin de beslissing van de raadkamer van 14 juni 1995 bevestigd wordt en waarbij adjudant BOI, gelet op de omstandigheid dat de eer van de verdachten was aangetast door de voortzetting van de procedure, wordt veroordeeld tot het betalen, aan elk van hen, van een schadevergoeding die ex aequo et bono wordt bepaald op 100.000 frank.
- f. Tijdens de gehele gerechtelijke procedure heeft commandant SCHOT in het belang van de dienst

professionele contacten moeten onderhouden met adjudant BOI.

2. Op 19 januari 1996 heeft de korpscommandant betrokkene in een eerste fase gedetacheerd naar de Brigade Châtelet.
3. De Directeur Personeel en Logistiek van het District Charleroi is van oordeel :
 - a. dat de kamer van inbeschuldigingstelling van het hof van beroep te Bergen erkend heeft dat adjudant BOI de eer van beide verdachten zwaar heeft aangetast;
 - b. dat de omstandigheid dat de kamer van inbeschuldigingstelling van het hof van beroep te Bergen de aandacht heeft gevestigd op het gedrag van adjudant BOI tijdens de voortzetting van de gerechtelijke procedure na de beschikking van buitenvervolginstelling van 14 juni 1995, tot gevolg heeft dat de aanwezigheid van betrokkene de goede verstandhouding binnen de BOB van Charleroi zeer verstoort en hij het vertrouwen van zijn chefs niet meer geniet;
 - c. dat de omstandigheid dat de goede verstandhouding binnen de eenheid verstoord is en dat adjudant BOI het vertrouwen van zijn chefs heeft verloren, aan adjudant BOI te wijten is.

Vanwege de uitvoering van de reorganisatie van de rijkswachtdistricten, welke reorganisatie leidt tot de overname, door het district Charleroi, van bepaalde subeenheden van naburige districten teneinde de grenzen van het district te laten samenvallen met die van het gerechtelijk arrondissement Charleroi, en aangezien commandant SCHOT de leiding op zich zal moeten nemen van het optreden van de BOB op het volledige grondgebied van het gerechtelijk arrondissement Charleroi, stelt de Directeur Personeel en Logistiek van het District Charleroi voor om adjudant BOI bij ordemaatregel uit het Gerechtelijk arrondissement Charleroi te muteren.

4. De korpscommandant brengt een gunstig advies uit.
5. Overwegende dat
 - a. de wijze van dienen van de betrokkene goed is (cf. de evaluatie van eind 94);

- b. adjudant BOI gesolliciteerd heeft naar de betrekkingen van hoofd van de BOB of van personeelslid R2 van de BOB te La Louvière, maar dat er in dit geval behoort te worden verwezen naar de beslissing van de Rijkswachtcommandant van 25 oktober 1995 (Cf. Kenm. 4);
- c. er dan ook grond is om hem een betrekking toe te vertrouwen bij een andere, doch soortgelijke subeenheid van de BOB die op een redelijke afstand van zijn woonplaats is gelegen en waar hij de bevelvoering zelfs niet ad interim op zich zal kunnen nemen;
- d. de BOB District Bergen, die bovendien buiten het gerechtelijk arrondissement Charleroi is gelegen, aan die criteria beantwoordt;

Met dit alles heeft de rijkswachtcommandant, die de meningen van de hiërarchische meerderen deelt, besloten adjudant BOI op 11 maart 1996 bij ordemaatregel te muteren naar de BOB van Bergen";

Overwegende dat de verwerende partij een eerste exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt; dat zij erop wijst dat het beroep vier onderwerpen heeft, waarvan er drie verband houden met de mutatie bij ordemaatregel; dat zij aanvoert dat het derde onderwerp van het beroep los staat van de andere bestreden handelingen en dat de weigering van dienstaanwijzing niets meer is dan een ordemaatregel, die niet te gepasten tijde is bestreden en overigens door zijn aard niet kon worden bestreden;

Overwegende dat verzoeker daarop antwoordt dat op een eerste aanvraag om aanwijzing voor de BOB van La Louvière een eerste weigering is gevolgd op 25 oktober 1995 en dat een tweede aanvraag, die op 9 januari 1996 was ingediend, stilzwijgend is verworpen bij de beslissing om hem in een eerste fase te detacheren bij de brigade van Châtelet en die om hem naar de BOB van Bergen te muteren; dat hij daaruit afleidt dat de bestreden handelingen met elkaar verband houden;

Overwegende dat de eerste weigering gemotiveerd was met de specifieke aard van de te verlenen betrekking, terwijl de tweede weigering gemotiveerd was met het feit dat vermeden moest worden dat betrokkene nog contact had met zijn meerderen; dat de tweede weigering de beslissing van 25 oktober 1995 niet bevestigt; dat tussen de derde bestreden handeling en de overige onderwerpen van het verzoekschrift geen band van verknochtheid bestaat die groot genoeg is opdat ze met eenzelfde beroep tot nietigverklaring mogen worden bestreden; dat het derde onderwerp van het beroep niet-ontvankelijk is;

Overwegende dat de verwerende partij een tweede exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt in verband met de aard van de bestreden handelingen; dat het volgens haar om ordemaatregelen gaat die, doordat ze niet van tuchtrechtelijke aard zijn, niet vatbaar zijn voor beroep;

Overwegende dat tot de mutatie van verzoeker besloten is wegens zijn gedrag en de door hem veroorzaakte verstoring van de dienst; dat het niet gaat om een loutere interne maatregel; dat de exceptie ongegrond is;

Overwegende dat de verwerende partij voorts aanvoert dat de voorafgaande detachering van verzoeker naar de brigade van Châtelet louter een voorlopige en bewarende maatregel was, die voor hem geen rechtsgevolgen had;

Overwegende dat artikel 8 van het reglement van orde van de rijkswacht bepaalt dat de voorafgaande detachering onlosmakelijk verbonden is met de mutatie bij ordemaatregel, zodat de nietigverklaring van de

mutatie noodzakelijkerwijze tot de nietigverklaring van die detachering leidt; dat de exceptie ongegrond is;

Overwegende dat de verwerende partij een vierde exceptie opwerpt in verband met de derde bestreden handeling; dat er geen grond bestaat om die exceptie te onderzoeken, gelet op het antwoord dat gegeven is op de eerste exceptie, die op dezelfde handeling betrekking had;

Overwegende dat een vijfde exceptie wordt opgeworpen in verband met de vierde bestreden handeling; dat de verwerende partij betoogt dat die handeling geenszins op algemene wijze verbiedt om aan verzoeker een bevelvoerende functie toe te vertrouwen, maar ertoe strekt te beletten dat hij gemuteerd wordt in een betrekking waardoor hij met kapitein-commandant SCHOT professionele contacten zou hebben;

Overwegende dat de motivering van de vierde bestreden handeling de stelling van de verwerende partij bevestigt; dat het beroep niet-ontvankelijk zou zijn wat het vierde onderwerp ervan betreft, voorzover dat beroep los zou moeten worden gezien van de eerste bestreden handeling;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van de regel "patere legem quam ipse fecisti" en aan onbevoegdheid van de steller van de eerste bestreden handeling; dat hij uiteenzet dat, volgens artikel 8 van het reglement van orde houdende de interne maatregelen die van toepassing zijn op de personeelsleden van de rijkswacht en de specifieke maatregelen die gelden voor de leerlingen van een rijkswachtschool, het de rijkswachtcommandant is die tot een mutatie bij ordemaatregel moet beslissen; dat hij aanvoert dat de eerste bestreden handeling ondertekend

is door kolonel DUCHATELET, van de hogere directie personeel, aan wie de rijkswachtcommandant geen enkele ondertekeningsbevoegdheid heeft overgedragen; dat hij daarop laat volgen dat krachtens artikel 11 van het reglement van orde elke subdelegatie verboden is wanneer naast de hoofdmaatregel ambtshalve mutatie er zoals in casu in bijkomende orde een verbod is om in een bepaalde functie te worden aangesteld;

Overwegende dat de hiervoren weergegeven handeling de kennisgeving is van een mondelinge beslissing die genomen is door de rijkswachtcommandant en die daarin uitdrukkelijk wordt vermeld; dat het bestaan van die beslissing bevestigd wordt door degene die haar genomen heeft zelf in een brief van 5 maart 1996, dat wil zeggen in tempore non suspecto; dat het middel ongegrond is;

Overwegende dat verzoeker een vierde middel ontleent aan de "toepassing van de exceptie van niet-toepassing (Gecoördineerde Grondwet, art. 159, oud artikel 107) ten aanzien van het reglement van orde van 8 juni 1994 en schending van artikel 184 junctis de artikelen 10 en 11 van de Grondwet"; dat hij beweert dat in zoverre artikel 24/13, § 3, van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het actief kader van het operationeel korps van de rijkswacht, welke bepaling voorschrijft dat de maatregelen van inwendige orde die een goede organisatie en een goede werking van de dienst beogen, vervat zijn in een reglement van inwendige orde, opgesteld overeenkomstig de richtlijnen van de minister van Binnenlandse Zaken, die ze aan de commandant van de rijkswacht richt, die bepaling een subdelegatie aan zowel de minister als de rijkswachtcommandant bevat die niet kan worden aanvaard, aangezien "voor het statuut van de gewapende macht het beginsel van de wettigheid

geldt" overeenkomstig de artikelen 182, 183 en 184 van de Grondwet; dat hij verzoekt aan het Arbitragehof de volgende prejudiciële vraag te stellen :

" Houdt artikel 24/13.3. van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het actief kader van de rijkswacht, gewijzigd bij de wet van 24 juli 1992, een schending in van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in onderlinge samenhang gelezen met artikel 184 van de Grondwet?";

Overwegende dat artikel 26, § 2, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof de Raad van State verplicht de prejudiciële vragen te stellen die de partijen voor de Raad hebben opgeworpen; dat een prejudiciële vraag een vraag is die valt buiten de bevoegdheid van de rechter die over machtsoverschrijding oordeelt, maar die beantwoord moet worden voordat een definitieve uitspraak kan worden gedaan; dat de door verzoeker opgeworpen vraag niet van die aard is; dat de Raad van State niet bevoegd is om uitspraak te doen over de overeenstemming van een wet met de Grondwet, maar wel bevoegd is om na te gaan of een koninklijk of ministerieel besluit al dan niet een schending inhoudt van enige hiërarchisch hogere rechtsregel; dat de rijkswachtcommandant zijn bevoegdheid om interne maatregelen vast te stellen, ontleent aan artikel 3, § 2, van het koninklijk besluit van 27 september 1963 en artikel 2, 2°, van het ministerieel besluit van 13 december 1963, waarin zijn bevoegdheden worden vastgelegd, en niet aan artikel 24/13, § 3, van de wet van 27 december 1973, waarvan de wijziging die het gevolg is van de wet van 24 juli 1992 er alleen toe strekte de minister van Binnenlandse Zaken en de minister van Justitie in staat te stellen deel te nemen aan de procedure tot het uitwerken van die maatregelen; dat de grondwettigheid van laatstgenoemde bepaling niets uit te staan heeft met

dit geding; dat er geen grond is om de voorgestelde vraag aan het Arbitragehof voor te leggen;

Overwegende dat artikel 182 van de Grondwet, welk artikel inzonderheid bepaalt dat de wet de bevordering, de rechten en de verplichtingen van de militairen regelt, niet meer van toepassing is op de leden van de rijkswacht, die de hoedanigheid van militair niet meer bezitten; dat artikel 184 van de Grondwet als volgt luidt : "De organisatie en de bevoegdheid van de rijkswacht worden door een wet geregeld."; dat deze bepaling niet impliceert dat de wetgever zelf moet uitmaken welke ordemaatregelen tegen de leden van de rijkswacht kunnen worden genomen; dat de bevoegdheden van een korpscommandant overigens per definitie de bevoegdheid omvatten om maatregelen te treffen waarmee de goede organisatie en de goede werking van het door hem geleide korps kunnen worden gegarandeerd; dat het middel ongegrond is;

Overwegende dat het geboden is dat de debatten worden heropend teneinde de door de auditeur-generaal aangewezen auditeur in staat te stellen het onderzoek voort te zetten,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt ermee belast het onderzoek voort te zetten.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad
gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing, op elf april tweeduizend door :

De Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M. - Cl. HONDERMARCQ.

J. - Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.